

[Ellen Strange Petersen.]

udvidelse af biblioteksskolen er påkrævet på grund af bibliotekarmangel, og at det vil være praktisk og af geografiske grunde ønskværdigt, om en sådan udvidelse sker ved, at man får en ny biblioteksskole et sted ude i landet, men skal det være en selvstændig skole eller en filial af skolen i København?

Nu forstod jeg på hr. Lysholt Hansen, at han havde afgjort, at det skal være en filial, at den skal ligge i Ålborg, og at den skal komme i år, men jeg synes nu, det ville være rart, om vi andre også fik en mulighed for at have en vis indflydelse på, hvad der skal laves, og hvor en eventuel skole skal ligge.

Der er også andre problemer i den forbindelse. Skal biblioteksuddannelsen fortsat være en selvstændig uddannelsesform, eller skal man søge at integrere den i anden højere uddannelse? Der er grund til overvejelser både med hensyn til placeringen af uddannelsen og til en eventuel forsøgsordning i forbindelse med andre uddannelser.

Også af hensyn til bevillingsproblemerne mener jeg, det er nyttigt, at folketingset tidligt bliver taget med på råd. Vi er alle interesserede i at skabe de bedst mulige betingelser for de forskellige uddannelser og samtidig i at gøre det på en rationel måde, så der spildes mindst muligt i tid, kræfter og penge.

Mit parti kan også tiltræde, at revisionen af loven om folkebiblioteker bliver udskudt et år, og vi kan tiltræde de justeringer af den bestående lov, som forslaget indeholder, og som hr. Lysholt Hansen indgik i omtalte.

Når jeg alligevel gerne vil have lovforslaget i udvalg, er det på grund af de to forhold, der er udførligt omtalt både i bemærkningerne til lovforslaget og i ministerens fremsættelsestale. Det ene vedrører de økonomiske problemer og det andet spørgsmålet om skolebiblioteker m. v.

Den borgerlige regerings byrdefordelingsudvalg besluttede for ca. et år siden, at dette udvalgs sekretariat i samarbejde med de interesserede parter skulle foretage en vurdering af mulighederne for en omlægning af det hidtidige tilskudssystem på biblioteksområdet til et generelt tilskud efter objektive udgiftskriterier, og samtidig skulle der foretages en vurdering af de krav til standarder og normer, der på biblioteksområdet

stilles til kommunerne. Det fremgår af ministerens fremsættelsestale, at den nuværende regering lader dette arbejde fortsætte, idet man har besluttet at optage forhandlinger med de kommunale organisationer om såvel tilskud som standarder og normer, og det kan vi fra de tidligere regeringspartier jo kun være tilfredse med. Jeg tror personlig, at de sparebestræbelser, man fra alle sider synes at acceptere som nødvendige, bedst kan gennemføres, hvis man går i dybden med hver enkelt lov. Der bør ikke være et enkelt område, der skal holde for, når sparekniven tages frem.

Bibliotekernes samlede driftsudgifter udgjorde i 1970-71 300 mill. kr., hvoraf skolebibliotekerne tegnede sig for 60 mill. kr., og statens tilskud er ca. 1/3.

Efter det konservative folkepartis opfattelse bør regler om bogbestand, tilvækst, kassation osv. såvel i voksenafdelingen som i børneafdelingen ligesom bestemmelser om åbningstider kunne overlades til det lokale initiativ, nu da vi har fået de større kommunale enheder. Og går man over til et generelt tilskud efter objektive kriterier som erstatning for refusionsordningen, medfører det, at kommunerne overtager det fulde økonomiske ansvar på biblioteksområdet. Vi tror, det vil være en for borgerne god økonomisk løsning og samtidig en arbejdsmæssig forenkling, idet man undgår unødigt administration.

Ministeren for kulturelle anliggender mener ikke, at spørgsmålene omkring skolebiblioteker og centraler for undervisningsmidler er tilstrækkeligt afklaret til en lovændring i denne omgang. Jeg vil dog gerne spørge ministeren, om det ikke vil være muligt at få draget disse institutioner ind under skoletilsynsloven, sådan at skolenævnene får indflydelse på, hvad der bruges fra disse kilder i undervisningen. Man har i den sidste tid set nogle uheldige eksempler fra seksualundervisningen, som jo har været omtalt flere gange i dagens løb, hvor lærere har benyttet classesæt, der var unddraget skolenævnene og dermed forældrenes godkendelse. Der er, som det også fremgår af undervisningsministeriets betænkning nr. 621 fra 1971, et hul i loven, som jeg håber vi kan få stoppet; jeg vil tro, der er enighed om det. Det er jo noget paradisk, at skolenævnene har indflydelse på indkøb af skolebøger,